

24/12/2024

Πρόεδρος Ιεροψαλτών Ν. Τρικάλων: Προσωπικές σκέψεις και ανησυχίες για τις ημέρες των Χριστουγέννων

/ [Γνώμες](#)

Προσωπικές σκέψεις και ανησυχίες για τις ημέρες των Χριστουγέννων

Γράφει ο Υποψ. Διδάκτορας Θεολογίας

[Αθανάσιος Γ. Δημητρίου](#)

Πρόεδρος Ιεροψαλτών Ν. Τρικάλων

Σε λίγες ώρες θα ξετυλιχτεί μπροστά μας , για άλλη μια χρονιά «το ξύλο της ζωής» αυτό που φυτεύτηκε στον κήπο της Εδέμ, «όπερ ποτέ Χερουβίμ ετήρει το

άγιον», κατά την ποιητική έκφραση του Αγίου Ρωμανού του Μελωδού, στην αγκαλιά της Παναγίας θα το προσκυνήσουμε.

Από τις 21 Νοεμβρίου, οι ψάλτες ξεκίνησαν τις όμορφες Καταβασίες «Χριστός Γεννάται δοξάσατε, οι δρόμοι στολίστηκαν και οι βιτρίνες των καταστημάτων γέμισαν με χριστουγεννιάτικα στολίδια και ψευτοαηθασίληδες, κρυφή ελπίδα των καταστηματαρχών να εισπράξουν έστω και ελάχιστα, για να μπορέσουν έτσι να ανταπεξέλθουν στις βασικές τους υποχρεώσεις.

Εγώ- επιτρέψτε μου το εγώ γιατί εσείς μπορεί να έχετε εισπράξει διαφορετικές εντυπώσεις- φέτος διαπίστωσα μια κατήφεια, μια στασιμότητα, μια βαρεμάρα, μια φοβία, ένα άγχος με μια λέξη μία νέκρα. Το Χριστός γεννάται δοξάσατε, εμένα δεν με χαροποίησε, δε μπόρεσε να μου αλλάξει την διάθεση, έστω και αν ο Α΄ήχος τόσο όμορφα μας τον παρουσιάζει. Θα ήθελα να σας ζητήσω να με συγχωρέσετε, γιατί αυτές οι σκέψεις μου δεν αποτελούν ρητορικές αναφορές, αλλά είναι μια δημόσια προσωπική μου εξομολόγηση.

Κάθε μέρα βλέπω ανθρώπους που αναζητούν να μιλήσουν σε κάποιον και να καταθέσουν το φόβο τους, την ανησυχία τους και την οικονομική τους στενότητα, λόγω της κρίσης. Πρόσωπα θυμωμένα από τις καθημερινές δικτατορικές κρατήσεις στο μισθό τους, στον μισθό μας, που μακάρι να αποβούν σωτήριες για την χώρα μας και εάν ζω μέχρι τότε να τους ζητήσω και συγνώμη. Πρόσωπα θλιμμένα, πρόσωπα μελαγχολικά, χωρίς ελπίδα και αυτό είναι το χειρότερο.

Μας ανάγκασαν οι πολιτικοί που χειροκροτήσαμε, που ψηφίσαμε, που πιστέψαμε και που βάλανε οι άρχοντες τις εκκλησίας, ως διάδοχοι του Αμβροσίου Μεδιολάνων, να καθίσουν στο παραθρόνιο των εκκλησιών μας, από τα χρόνια της μεταπολίτευσης και εντεύθεν να προχωράμε την ζωή μας στα σκοτεινά, χωρίς να βλέπουμε μπροστά μας λίγο φως. Σας διαβάζω την πρόταση του Αμερικανού Υπουργού Χένρι Κίσινγκερ που ακούστηκε το 1994 σε τελετή βράβεισής του σε ξενοδοχείο της Αμερικής μπροστά σε κορυφαίους στρατιωτικούς και πολιτικούς αλλά και επιχειρηματίες της Αμερικανικής ελίτ : «ο Ελληνικός λαός είναι αναρχικός και δύσκολα μπορεί να τιθασευτεί. Γι' αυτό πρέπει να τον χτυπήσουμε βαθιά στις πολιτιστικές του ρίζες. Τότε ίσως αναγκασθεί και συμμορφωθεί. Εννοώ να πλήξουμε την γλώσσα του, την θρησκεία του, τα πνευματικά και ιστορικά του αποθέματα, ώστε να εξουδετερώσουμε τη δυνατότητα του να αναπτυχθεί, να διακριθεί και να επικρατήσει». Και εμείς το αποδεχτήκαμε και πέσαμε στην παγίδα τους σαν μελλοντικοί αυτόχειρες. Μας κατάντησαν είλωτες της Ευρώπης και δεν ορίζουμε πλέον ούτε τα σπίτια μας. Την παρακαταθήκη την χάσαμε μέσα από τα χέρια μας και αντί να την φυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού ανοίξαμε τα χέρια μας σαν ζητιάνοι για να εισπράξουμε τις όποιες επιδοτήσεις και ανοίξαμε τα λαίμαργα

στόματά μας για να γεμίσουν με φακές, παραδίδοντας τα πρωτοτόκια μας σαν άλλος Ησαύ. Μας πρόσφεραν άρτο και θέαμα δευτερολέπτων και μας αλλοίωσαν το μυαλό μας.

Θυμάμαι τότε ως φοιτητής της Θεολογίας τον αείμνηστο Αυγουστίνο Καντιώτη που ξεσήκωνε τα πλήθη και έλεγα τι θέλει και ασχολείται με τα εθνικά μας θέματα και δεν ασχολείται με τα εκκλησιαστικά ζητήματα. Τον παρεξηγούσα τότε, ενώ τώρα τον δικαιώνω ως ευρωπαίος πολίτης που κάποτε η χώρα μου είχε σύνορα, είχε όνομα, είχε ιστορία, είχε παράδοση, είχε φιλότιμο, είχε Ορθοδοξία και που κάποτε την έλεγαν Ελλάδα. Εύχομαι ο Γεννηθείς Χριστός να ενεργοποιήσει μέσα μας της δυνάμεις που διαθέτουμε. Τον λόγο, την προσφορά αγάπης, το χαμόγελό μας, μα πάνω από όλα την προσευχή για να πλησιάσει ο κόσμος μας την Εκκλησία. Έτσι θα απαλλαγούμε από αυτή τη λεγεώνα των δαιμόνων που μας έχει ασφυκτικά κατακλείσει.

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ